

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csőtörtőkön és vasárnap.

Ára:

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő szállása:
Szinház-utca 404. szám.

NEMERÉ.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden ígatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetések nélfelvetnek a szerkesztőségénél

Brassó, 1872, márc. 6.

Metianu román esperesnek egy történelmi és politikai szempontból érdekes cikkét olvassuk az „Albina“ 15-ik számában „Activitási mozgalmak Erdélyben“ czim alatt, melyből olvasóinkkal az alábbiakat közöljük:

„A románok értelmisége az egyházi főnökök vezérével alatt minden alkalmat felhasználta 1848 óta arra, hogy a nemzet fennállását biztosítsa. E czélból hivatott össze az emlékeztetés balázsfalvi gyűlés 1848 május 3/15-re a „szabadság szerepe“ („campulu libertatei“) nevet viselő rútre; e czélból történt a számos küldöttség a kolozsvári és a pesti országgyűlésre, és Innsbruckba, hol akkor a császár időzött; ezen czélból ment az absolutismus megszüntetése után más több küldöttség Bécsbe; e czélból hivatott össze az 1861-iki és 1863-iki kongresszusok; ezen czélból vettek részt a mi román követünk és regalistáink az 1863/4-iki országgyűlésen és a reichsrathban; ezen czélból vettek részt bizalmi férfaink a gy.-fehérvári regnicolaris gyűlésen 1865-ben; ezen czélból szolgált a román követek és regalisták egyetemleges föllépése az 1865-iki országgyűlésen Kolozsvárról; végül ezen czélból határozta el az 1866-ban Gy.-Fehérváron tartott nemzeti gyűlés azt, hogy bizonyos egyházi főnök által emlékiratot küldjön a Felsőházhoz. Tehát a román nemzet összes férfiai folytonos activitásában voltak a nemzet jogai megnyerésére, 1848-tól egészen az 1866-ik év végéig.

Fájdalom azonban, azon jó egyetértés és azon összetartás, mely addig a román nemzet vezetői közt uralkodott, azon időtől óta megbomlott, — azon okból, mert a gyulafejevári nemzetgyűlés határozata: hogy az emlékirat egyházi főnök által vitessék föl, alattomban megváltoztatott annyiban, hogy a mennyeiben csak azt írtatták, hogy az emlékirat felszólalására Baritiu györgy és Dr. Ratiu János urak gyűjtenek aláírásokat némely abbéli fölhatalmazványokra, melyeknél fogva nevezett urak megbízatnak, „miserint felső helyeken, vagy

épen az uralkodónál is a románoknak azeron óhajtsáit és szenvedéseit előterjessék, melyek az országgyűlés vagy a megyei gyűlések által nem ösmertethetnek meg; egyszersmind a megnevezett két ur egy hitelbank állítása iránt is működjenek, stb.!!“

„Azonban következett a korona kibékülése a magyarokkal. A románok követvén a kolozsvári programot, mely szerint elhatározatott, „hogy bármilyen körülmények közt legyenek tevékenyek (activi) és mint ilyenek működjenek,“ — azon országgyűlésen is megjelentek mint koronázási országgyűlésen, és abban igyekeztek, hogy nemzeti jogokat vivjan ki. De kisebbségben és számban nem véve látván magukat, szemben a kormány-párttal, némelyek az ülés bezárása után azon meggyőződéssel tértek haza, hogy a románoknak nem volna mit keresniük többé a pesti országgyűlésen; némelyek pedig magokat kormányhivatalokba helyeztették és — hallgattak.

Ezek után az 1869-iki országgyűlési választások közeledvén, gyűlés alakult Szerdahelyen, mely nagy többséggel elhatározta, hogy: „a választó törvény miatt, mely a románokra nézve kedvező, a románok részt ne vegyenek az országgyűlési követelek megválasztásában;“ e czélra egy bizottságot is választott a gyűlés a határozatok végrehajtására, mely bizottság azonban csakhamar feloszlatott a kormány által.

A „Szerdahelyi gyűlés“ határozatának gyakorlati eredménye a volt, hogy a román választók a legtöbb választókerületben, nem csak hogy nem voltak passivok, sőt nem román követekre szavaztak; más helyen pedig a román nemzetiiség határozott ellenségeit választották. Oly helyen meg, hol a románok passzív állást foglaltak, ott a nem románokat választották, mint például az egy választókerületben, melyben a románok nem választottak meg passivista követet, és ez egy maradt távol az országgyűléstől, a szerdahelyi határozat értelmében.

A pesti országgyűlés nincs megbesorolva vagy megbesorolva a mi visszavonulásunk által; mert Erdélyt abban képviselve valaki nem lehet más, mint a kormány actióját meggátolni Erdély képviselatlenségével, és ez által a kormányt concessiókra kényszeríteni ezen ország és nemzetiségei részére.

A magyarok és szászok azonban fölháználván a mi jelen nem létünk, testvéri egyetértésben épen mint az „unio trium nationum“ idejében hozták és végrehajtották a reánk nézve legelőnyösebb törvényeket.

És így elmondhatjuk, hogy mi a passivitásról, a mint az megértetett, behozatott és végrehajtott, a mint az megértetett, hogy valamit nyertünk volna.

Cikkirő végül hatalmas érvekkel törekszik a nemzetet actioba vinni, és az 1863/4-iki nemzetgyűlések által választott bizottságot tartja jelen körülmények közt illetékesnek a vezérletet újabb fölvenni.

Azon bizottság élén, mint már többször említettük, Siaguna érsek ur áll.

Metianu esperes urnak ezen fontos cikkét a passiv magatartásu „Albina“ sürü megjegyzéssel kíséri; de saját maga is bevallja, hogy ily nagy fontosságú cikkkel szembe szállani több tanulmány kívánatit, mint a mennyire ő időt vehetett.

Mi Metianu ur cikkét igen fontos politikai nyilatkozatnak tekintjük; ép azért minden bővebb megjegyzés nélkül mutatjuk be olvasóinknak. —

Egy pár szó postaügyünkről.

Ha alapos tekintetet vetünk ezen intézmény jelen szervezetére és azt higgadtan megvizsgáljuk, bizonyára nem találjuk, hogy az jelen társadalmi életünknek nézve nem csekély fontossággal bír.

Vessünk csak egy pillantást a mult korszakra és Dáriustól kezdve Augustus római császár. XIII. Lajos, VIII. Károly és I. Miksától le egész Thurn et Taxis-ig: nem

TÁRCZA.

Egy jól értesült levelei.

(Nagynemesség. Ujest és Ratiubor hercegek. Nemési speculációk és házasságok.)

(Folytatás.)

Több éveken át úgy látszott, hogy a szerencse dus sikerrel halmozza el ezen okos számvetőt. A mihez kezdett sikert mutatott föl. Kelet — poroszországban, Posenben, a határkerületben, Silesiában, Csehországban oly roppant terjedelmű birtokokat vásárolt, hogy északnémet országban a legnagyobb földbirtokos ő leve. Berlinben egy millióval állatkertet alapított; Hannóverben több millióval vasgyárakat vásárolt, s Belgiumban az Antwerpen nevű várt tizenegy milliót fizetett; e mellett Berlinben a legnagyobb épületeket megszerző, s üzlete érdekében egy nagy hirlapot alapított. Ugy tetszett, hogy aranyeső hull rá; háztartása fejedelménél külön volt; két órány fényűző életemódja meszerült; és még az órány királyi főbent is, mely egyideig elutasítólág viselte magát, honorálta végtére váltóit. Fényes kintintésekben és tisztességekben sem volt hiány; az országgyűlésbe beválasztották és egy sor érdemjelt is kapott. Ezüst lakadalmá ünneplésénél az új Krösussal úgy bántak mint eddig Németországban hason alkalmaknál egy államférfival és egy hadvezérral sem; — a többek között ez ünnepeyen három rendjelt nyujtottak át neki.

A mesél fényűzés nem csak a tudatlan publikumot csábította el, hogy pénzt a Stroussberg féle vállalatokba helyezze, hanem több nagy urban is vágyot ébresztett, a

varázsferfi pénzfórásaiból meríteni. Itt a kincs gyorsan és fáradság nélkül volt szereshető; semmi sem kellett egyéb, mint az ő elölke büszke nevet egy kis manipulációhoz — ha az mindjárt kitértelmű lenne is — kapcsolni. Így lépett életbe az elhírdett román vaspálya ügy.

A két herceg Ujest és Ratiubor és gróf Lehdorff (egy más fejedelm, ki még kezdetben visszavonta magát nevezetlen maradt) kérték a concessiót, melyet saját nevékre is állítottak ki, a biztos nyeresemények hangos földiesérése mellett hirlapilag részvény jegyzésre szálltak fel, s nevéket az obligációkra tették, hová csak az a kis gyanus pont esuzott be, hogy ez utóbbiakban a feltételek más hangzatuak valának, mivel a román kormányának egy kötelezettsége vevődött fel, a melyet ez határozottan tagad. Ezeknek az uraknak eszökbe sem jutott bármely irányban is tovább az ügy sikerével törödni; minden egyebet átengedének Stroussberg társoknak. Ők ennek csak neveiket kölcsönözték, hogy egyfelől a román kormányt a concessio adásra, másfelől a publicumot részvényvásárlásra bírják, a miért Stroussbergtől mindenik 100,000 tallért kapott. Száz ezer tallért egy szivességért! a mely valóban nem a legtisztességesebb vala.

A publicummal szemben Stroussberg tökéletesen célját érte. Az ország három legelőkelőbb magnásának neve — kiknek vagyonsága ösmertes — bizodalmat gerjesztett az általok pártfogolt vállalathoz, s a részvények gyorsan elkeltek. A berlini tőzsdén még soha egy papír sem adatott ki, a mely ily fényes nevekre támaszkodott volna! — És most? miután Stroussberg ujonnan milliókat tett zsebre, hiába követelék a részvényesek kamataikat, mert a concessiónárius urak százezerjéikért egy kötelezettséggel állanak szemben, mely ez év végével 20 milliót felül fog menni.

A Nemesis gyorsan elérte őket, és rosszabbul jártak mint ama kincsásó, kinek lelt aranya más nap értéktelen szécskává változott, mivel ezek többi vagyonukkal is a lecsalt részvényesek kárán kereskednek.

A büntetés ugyan nem fogja egyenlően sújtani a bűnösöket. Stroussberg már két évvel ezelőtt bel- és külföldi birtokait nevére átruházta, s minden más fekvő birtokát ezüstté változtatta; ő elegendő összeget biztosított, s élete estéjével nyugodtan nézhet szembe. A két herceg alkalmassal uradalmuk hitbizományi tulajdonságára támaszkodik, és így birtokát a tolokodó hitelezőktől megmenti. De gróf Lehdorff, kinek gyönyörű birtoka Steinort keletporoszthonban szabad nemestelek, alig fog az ügyből a legkeservesebb veszteségek nélkül kibonyolodni. Az erkölcsi veszteség pedig a mint reméljük, legalább a három utóbbinál keserűbb kell hogy legyen. Ujest herceg nem fog újból egy törvényhozó gyülekezet elnöke lenni, miután e kitüntetésben az országgyűlésen már több ízben részesült, és gr. Lehdorffnak a porosz provincia fölnökségéről le kell mondania, a mire ő oly hévvel törekedett, és a mely állást befolyásos családjá, únoka testvére minister Eulenberg, és testvére a császár szárnységére biznosítani látszék. Kiváncsi lehet az ember, hogy miként fognak alakulni az udvarnál ezen urak viszonyai, s hogy vajjon a legnagyobb tiszteletek helyéről nem záródnak-e le egészen.

Azon feltétel, hogy az említett Stroussberggel nem a román vaspálya egyedül köteleke fűz össze, nem lehet alaptalan, mert már évekkor ezelőtt, mielőtt ez a vállalat életbe lépett volna a szoros viszony mindnyájok között nagyon észre vehető volt. Lehdorff mint a kelet porosz délpálya igazgató tanácsának tagja már több szivességet tett Stroussbergnek, s a két herceg a Stroussberg dol-

Magyar képviselőház.

Márczius 1-én a választási törvény általános tárgyalását folytatták; számosan szólódtak:

P. Szatmáry Károly mindenekelőtt kijelenti, hogy az ő álláspontja a szabadság és közmívelődés, ezek érdekében küzdött s küzdeni fog a sirig. Szerinte a census és titkos szavazás kérdése közmívelődési kérdés. A városokban a titkos szavazás alkalmazását helyén látja, de nem a megyei választókerületekben, hol tudomása van róla, hogy napok kellettek ahhoz, hogy a választók a követjelölt nevét megtanulhassák. Tissa határozati javaslatát pártolja.

Tóth István kijelenti, hogy elfogadja a törvényjavaslatot azért, mert ezt tartja legalkalmasabbnak azon czél elérésére, melyet az maga előtűz: t. i. a 48-ki választási törvény pótlását.

Dobsa Lajos: A ministeri törvényjavaslat irányában mindenek előtt jelezni kívánja álláspontját, elmondani lehető röviden, hogy ezen törvényjavaslatból mit óhajt és mit nem. Ő ezen törvényjavaslatból, lehető legrövidebben szólva, semmit sem óhajt. (Derültség). Nem óhajtja az általános választási jogot, óhajtja a titkos szavazást (Helyeslés szélső balfelől), óhajtja a kerületeknek lélekszám szerinti egyenlő felosztását, s óhajtja végre az incompatibilitást. (Helyeslés a szélső baloldalon).

Mindezeknek nyoma sincs a törvényjavaslatban. Van benne némi jó, és ez a választók előleges összeírása. De ez nem a lényeg. Ez csak a garnitúr, a mely a sovány lust kövérré nem teszi. (Derültség).

Valahányszor ez oldalon hangok emelkednek a népjog és az alkotmány érdekében, oly hangok, melyek melegebbek mint a nap sugara, tiszták mint a kristály, egyszerűek mint az igazság: a tulsó oldalról főképp ilyenkor, midőn az országgyűlés vége felé közeleg, azzal gyanúsítja az illetőt, hogy „haza beszél.” Ezen gyanúsítás ellenében, hogy azon gyanúsítás őt ne érje, kijelenti egyenesen, hogy haza beszél. Igyekezzék a népjog és az alkotmány érdekében beszélni, nem azért, mert az országgyűlés vége felé jár, mert hisz így tett elején, így tett derekán, hanem azért mert ez kötelessége. Szóló némi megjegyzések után kijelenti, hogy a törvényjavaslatban legszemetszerűbb Erdély állapota. Merénylet az az unió ellen; s helytelen eljárás követetik abban az oláhokkal szemben, kiktől a szavazati jog a törvényjavaslat által elvételik. De kizárja az a szegény iparosokat, a népet, mert fél ezektől a kormány; tart attól, hogy ezek mint választók a pártra nézve veszélyesek lehetnének. (Helyeslés balfelől.) A törvényjavaslatot a részletes tárgyalás alapjául nem fegadja el. (Balról éljenzés.)

Paczolay János a földb. osztályra fekteti a fősúlyt, azért, mert Magyarország közvetlen adóinak legnagyobb részét a földbirtokosok fizetik, s az országnak legnagyobb terhei egyenesen a földbirtokosokat sújtják, mert ezen birtokosok el nem titkolhatják adóalapjukat, hanem kénytelenek akarva nem akarva fizetni azon adót,

találjuk ez intézet szervezetét a jelenihez még csak megközelítőnek is; — igaz ugyan, hogy azon korszakokban sem a kereskedelem, sem az irodalom és társas élet nem örvendett azon szép előhaladásnak — melynek a jelenkor, s így ezen intézmény terjedelmesebb fejlesztése is nem lehetett oly égető kérdés mint ma.

Ma a postaintézmény kezelésére bizton adja át ugy az ország — mint egyesek is sok százczekre menő pénzbeli vagyonát; továbbá ezen intézmény tisztviselői kezelésére bizza száz, meg százezer család, valamint családi ugy más anyagi érdekeit tárgyzó levelei kezelését, és az irodalom ebbéli drága kincseit.

Ha tehát ezeket elismerjük — pedig ez így van — akkor lehetetlen be ne látnunk, hogy a közelebbi, és a jelen korszakba e téren működő magasabb kormány közlegek, mely buzgalmat tanúsítottak ezen intézmény felemelése, és előhaladására. De továbbá igazságon alapuló ténynek kell tekintenünk azt is, hogy ezen intézmény a jelen viszonyoknál fogva — intelligens, képzett és pártatlan becsületű közlegek alkalmazását igényli, kik az ügy fontosságát felismerve, hivatva érezzék magukat nem csak az intézmény érdekében lélekismeretesen működni, hanem jelen miveltségi társadalmi korszakunkban a nagy közönséggel szemben is illemteljes magaviselet által, az intézmény tekintélyét fenntartani tudni.

Az elősorolt szellemi képességi és morális tulajdonokat egy postatisztviselőtől megkívánja: egy felől a társadalom, másfelől és főleg a szolgálat fontossága maga. S ha egy pillanatot vetünk a kormány egy ügyet illető eljárásaira, bizonyára önkényt be kell vallanunk, hogy ernyedten fíradozás és buzgalommal járt el. — Jelenben azonban a körülmények teljesen kedvezőtlenek az intézmény e tekintetbeni érdekeire, s talán soha sem volt kevesebb kilátás képzett emberek nyervezésére mint most, mert a mai körülmények figyelembe vételével határozottan lehet állítani, hogy intelligens képzett ember bármely hivatalhoz hajlandóbb menni mint a postához, miután tudvalevőleg a társadalom egyetlen egy osztálya sincs úgy tulterhelve mint a posta intézmény közlegei; azoknak nincs ünnep, nincs vasárnap, sokkal kevésbé hivatalos óra, ők hivatalaikat éjjel nappal egyformán — ugy a mint a körülmények megkívánják — kötelesek végezni.

Nó de tovább nem fejtegetem a postatisztek százan-dó helyzetét, mert a tisztelt olvasó könnyen feltételezhetné, hogy magam is talán az vagyok, és azért szólalok fel, pedig az elősoroltak ugyléte valóságosan alapszik; én csak azon egyszerű nézetnek vagyok bátor kifejezést adni, miszerint hazánk nagyjai, — a posta kormány igen szakavatott derék főbb közlegeinek engedjenek szabadabb tért az anyagi téren, s ekkor képes lesz ez intézet is — melynek nagy szüksége van rá — képzett és intelligens egyéneket felmutatni; de 16 havi ingyen gyakornokoskodás után 500 frt. évi fizetéssel olyan egyéneket beszerezni nem lehet. (Cz.)

gozó szobájában szinte mindennapi látogató volt. E folytonos együttlétet a királyt 1868—69 tél-táján egy udvari ünnepélyen Ujest herczeg tréfás üdvözlésére unszoló. „Hát, édes Dr. Ujest, mint csinál Stroussberg herczeg?”

Sajnos ez, mert félni lehet, hogy a nagy urak száma, kik Stroussberg speculációiba bonyolodtak nem csak a nevezett háromból áll. Már gr. Müntert, Puttbus fejedelmet és másokat is emlegetnek. De még megvesztegető sekről is beszélnek s a többek között egy magas állású egyenre mutatnak, ki Stroussbergtől egy jóságot vett, de tulajdonképen ingyen kapta volna. Nagyon valószínű, hogy még sok szemét fog napfényre jönni.

És még is kérdés, hogy az említettek eljárás módja bármily kis mértékben becsületes is az, nem igényelhet-e szelidebb ítéletet, mint némely kartársaiké, kik pénzzsomjuk kielégítéséért a legpiszkosabb speculációkba vegyülnek; például módszeres uszorat üznek. Aligha fogják tudni sokan, hogy itt Berlinben a nagy urak azzal foglalkoznak, miszerint aljzattali váltó — Damnó és Provisió mellett, és a mint e pokoli találmányokat még nevezik, pénzeiket kisebb és nagyobb összegekben nagy kamatokra, (mintegy ötven vagy száz perczentre) kiadják. A hitelező urak előkelő nevei gondosan megkímélődnek, mivel magokat közbenjárók által helyettesítik, kik az üzletet végzik, és ezért, valamint azért, hogy neveiket az egész manipulációhoz kölcsönzik egy bizonyos üzérdíjban részesülnek.

E közbenjárók, szegény clienseiken kívül gyakran még magas megbízóikat is lecsalják, elveszik a nyeresemény egy részét, váltófizetésekről hamissan számolnak és alkalmasint még sok más alakban, ugy hogy a nemes főhatalmazók gyakran a lecsalt családok finom szerepét játszódnak. Egyesek becsületéért az illető urak közül feltehető, hogy némely esetben a felhatalmazó közbenjáróit becsületes embereknek tartja, s még sejtelve sincsen, azoknak

gyalázatos tolvajságaikról; az uszoráról a mit a rájuk bízott pénzzel üznek; de ebben az esetben nagyon is csudálatos, hogy ők, kik ilyen emberekre nagy tökéket bíz, azoknak jellemeikről, városi hírekről és üzletvezetésekről mit sem tudnak.

A speculáció dűhe, és az igyekezet, a társadalom kevésbé ravasz részének rovására gyorsan meggazdagodni: a legmagasabb köröket agasztó módon megragadja. A számos pénzügyi tervek, részvényvállalatok stb. között, melyek naponta felmerülnek — alig található egy, a melyért az egyik vagy másik előkelő ur vagy magos hivatalnok nevét és befolyását mérlegbe ne dobná. Jogosan kérdezhető: vajjon csak az általános emberszeretet unszolja-e ezeket az urakat az illető speculációk előmozdítására, a melyek végtére is jó vagy rossz esetben a publicum rovására esnek, vagy pedig csekély fáradságokért bizonyos előnyökben részesülnek.

Ez az eljárás bizonyára nem az, mely egy osztály tagjait, kik a társadalomban az első helyet igénylik, elfogulatlanok előtt emelhetné. Bizonyosan sokak irányában lenne igazságtalan ki mindenkit, ki a napi rendben levő divatos speculációkkal foglalkozik, tisztátlan indokokkal vádolna; nagyobb elővigyázat és a vállalatok komolyabb megfontolása mindenki érdekében áll.

Egy sokkal ártatlanabb és olykor vidámabb képet tár fel a bolygó lovagok nagy száma — egyelőre még a szomorú alakkal — kik az alkalmat lesik, hogy sorsukon csekély erőfeszítéssel javítsanak; kik többnyire fiatal emberek és kivétel nélkül házasulandók. Egy vagyontalan fiatal embernek nem lehet ugyan büntényül feltudni, ha a mai drága világban az ország leányai között körül néz, hogy melyik benne képes az egybekelést egy pénznélküli emberrel egyáltalában lehetségessé tenni. Már a közmon-dás mondja: gazdagság nom gyaláz meg és ép oly ke-

melyet az ország rájuk ró. Az osztályokban is kijelentette azt, hogy igen is, kívánja a censust felemelni odáig, míg a census egy fokon nem áll ugy a városban, mint falukon lakó polgárokra nézve, mert abban nem lát igazságot, hogy a hazának azon polgárai, kik véres verejtékkel keresik mindennapi kenyerüket, kik az országban a leg-erősebb munkát teljesítik, választói képességhez sokkal nagyobb census mellett juthassanak, mint azok, a kik jövedelmeiket eltagadják, vagy ha ezt nem teszik, annyit vallanak be, mennyit akarnak. (Élénk helyeslés jobbról).

Ezután polemizál a baloldal egyes szónokeival. Tisza Kálmán elkeseredettségében azt mondta, hogy szégyen foltnak tekintni Magyarországot történetében ha e törvényjavaslat valósággal törvénynyé válik. Szóló megtordítja a dolgot és kifejezvéen meggyőződését ép oly nyíltan, mint Debreczen városa követe tette, azt mondja, hogy egy rész-rehajtatlan szemlélő és hallgató valósággal szégyenfoltnak fogja tekinteni parlamentünk ezen vitatkozásait, a melyekben a főczél az, hogy semmit se tegyünk és mindenképen halasszuk el a dolgokat. (Élénk helyeslés jobbfelől).

Ezután Várady Gábor reformra hivatkozására teszen élcezes megjegyzéseket.

Beszédét következőleg fejezi be.

Én tisztelem mindenkinek a meggyőződését, de annyit mégis megkövetelek az ellenféltől is, hogy mi is egyedül hazánk javát és boldogságát kívánjuk. (Ugy van! jobbfelől.) Vagy ha ezt nem tételezik fel rólunk, akkor engedjék meg, hogy nekünk is legyen szabad kijelentünk, hogy önök az ország destructiójára dolgoznak. (Helyeslés jobbról). És így vagy kölcsönösen tiszteljük egymást, vagy ha ezt meg nem engedik, akkor bocssánnak meg, de mi is kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy önök nem az ország javára, boldogságára, hanem lerombolására dolgoznak azon czélből, hogy azt a választókat, a melyet Jókai t. képviselőtársam fölemlített a bankvita alkalmával, mely bennünket elkülönít, s mely önöket a vörös székektől elválasztja, átugorhassák. (Derültség).

Várady Gábor megjegyzi, hogy ő az osztályokban számos vasuti kérdést nemcsak formailag, hanem lényegileg is megtámadott. Paczolay azon állítása tehát, hogy ő minden vasutat helyeselt, az igazsággal meg nem fér.

Madarász József másfél órai beszédben indokolá abbéli meggyőződését, hogy Irányi Dániel határozati javaslatát felel meg leginkább a népjog és népfenség követelményeinek.

Majoros István: a nőket is szavazati joggal kívánja felruháztatni. Különbén Irányi határozati javaslatát fogadja el.

A választási javaslat feletti általános vita e hó 2-ikán befejeztetett. Ezen napon a választási javaslatához szóltak:

Ivánka Imre, kijelentvén, hogy ő a választói jogot a katonákra is kikívánja terjeszteni; Simonyi Ernő hosszabb beszédben pártolja Irányi javaslatát; Babes Vincze és Deák Lajos, mindketten Irányi határozati javaslatát mellett szóllottak.

véssé létezik egy természet törvény, a mely a gazdag leányokat a szépségtől és műveltségtől megfosztaná. Nem kissebbíti tehát semmiképen a férfit, ha egy oly nőt keres, ki a gráciákon kívül még Plutus isten által is megáldatott. —

De méltatlan és nemtelen, egy leánynak szerelmet hazudni, hűséget esküdni, — a mi kezdettől fogva nem létezett — vagyonát kézre keríteni, s azért szerelmi és élet boldogságával lecsalni. Sajnos, de egy része a fiatal-ságnak ép azon társadalmi körökben, hol a nemes érület és finom erkölcs leginkább figyelem és ápolat tárgya kellene hogy legyen, az ily elveket avultnak nézi, s a házasságban csak egy szegények ápodláját látja, a miben az asszony pénze az egyedüli megfontolást érdemlő pont. Egy ilyen egybekelésnél természetes, hogy házasságboldogságról, sem a léha férfi sem a megcsalt nőre nézve szó sem lehet.

Pénzházasságoknál a fiatal nemesség főképp a következő három kategóriába eső nőkre figyel, ezek:

1. természetes leány,
2. zsidónő,
3. művésznő.

Az első, a természetes leány, magától értetődik királyi vagy fejedelmi vérből: a legkeresettebb és a legbecsültebb czik; egyfelől — mert vagyonuk rendszerint rendelkezésre áll, másfelől mivel a vagyonon kívül még a connexiót is hozza, — a mi a nagyravágyóra es hiura nézve lényeges kecses bir. Semmi más connexió nem oly gyümölcsöző és messzi érő mint ez; még a haza határain túl is hatással bir, s védenzeit szép változókos játékban még a távolban is segíti, a mint már így udvarnagyokat különböző udvaroknál kölcsönös kedvezésekből teremtettek.

(Folytatása következik).

Román lapszemle.

„Patria“ 19-ik szám. Romanu János és Densianu urak fölhívást intéztek a román ügyvédekhez — egy május 5-én Gy. Fehérvárt tartandó értekezleten való megjelenésre. E fölhívásra a „Patria“ a következőket jegyzi meg: „Azt hisszük, hogy az értekezlet tartózkodni fog a politikától s ép azért különösnek tetezik, hogy fölhívó urak a Bánságot Magyarországtól külön országként említik, valamint Erdélyt is, a szentesített törvények dacára. Ép eszű ember ma már nem követel Krassó, Temes és Torontál megyék számára külön nemzetet. Az is feltűnő, hogy a fölhívásban kizárólag csak a román ügyvédek említettek, a többi nemzetiségű ügyvédek sőt a román bírói kapacitások kizárásával. Pedig e törvény végrehajtóinak szellemi összeköttetésben kell állni a jogászszal, és nemcsak az ügyvéd jogász, hanem a bíró is. Mindezekből az tűnik ki, hogy fölhívó uraknak ez értekezletre vonatkozva separatistikus tendenciájuk van.

Politikai szemle.

Bismarck tjavaslatot terjesztett a szövetségánacs elé a katonaság fegyverviselését béke idején illetőleg, mely szerint a katona csak befogatás elől menekülők ellen s összecsoportosulásoknál használhatja fegyverét, de az utóbbi esetben csak a tiszt parancsára. —

Az osztrák kultuszminister febr. 20-áról az országos kormányzókhöz egy kibocsátványt intézett, melyben kifejti azon álláspontot, melyet a kormány az ugynevezett ó-katholikusokkal szemben elfoglal. A kibocsátvány ezeket mondja: A kormánynak az ó-katholikusokat mindaddig a kath. egyházon belül állóknak kell tekintenie, míg csak azok ezen egyház kebeléből való kilépésüket az államaptörvények értelmében ki nem jelentették; ha azonban az ó-katholikusok részéről ilyen lépés tétetnék, ez esetben nyitva állának előttük az államaptörvények által biztosított jogok, míg polgári állásuk tekintetében az 1870. april 9-ki törvény a mérvadó reájuk nézve.

Míg azonban ily lépés nem történt, az ugynevezett ó-katholikus papok által vezetett polgári létszám-lajstromok a nyilvánosság jellegét és megbízhatóságot nélkülözik, s a nevezett papoknak ily lajstrom vezetése megtiltandó. Miután továbbá feltehető, hogy az ilyen papok által kötött házasságok, a polgári törvénykönyv szabályai értelmében a bíróságok által érvényteleneknek fognak nyilváníttatni: ennélfogva a házassalándó felek és lelkészek a büntetőszabályokra a törvénytelenül kötött házasságok hátrányos polgári jogi következményeire figyelmeztetendők.

Gráczban a hatóság konstatalta a „Styria“ biztosító egyesület fizetésképtelenségét, s így az egyesület közelebb feloszlik. — A kivándorlókat védő egyesület delegáltakat küld Amerikába, hogy alkalmas helyet szemeljen ki a kivándorlandó, „Ujgrác“ nevű kilencz stájer gyarmat számára. (Lám, mit csinál a drága sör!)

V i d é k.

Sepsi-Szent-György, 1872, febr. 29. én.

Tisztelt Szerkesztő ur!

A „Nemerének“ jelen évi 15-ik számában kiadott levelében azt mondja Bakcsi Ferencz ur, miszerint becses lapjának ez évi 11-ik számában „Háromszéki“ aláírással megjelent levelemben alaptalanul emeltem nagy vádakat ellene; s egyszersmind idéz több általa irt oly értelmű mondatokat, melyekkel megczáfolhatni véli, mint ha ő valaha kaszthoz szólott volna.

Bakcsi Ferencz ur — habár gyakran rosszat is — de sokat ir, s a sokból e czéla alkalmas mondatokat is találhatott ugyan, — legyen szabad azonban azokkal szembe az ő neve alatt kijött czikkéből néhány sort idézve a tisztelt olvasó közönség ítéllete alá bocsátanom, hogy vajjon alaptalanul vádoltam-e őt? ugyan is:

A „Magyar Polgár“ idei 24-ik számában ezt írta: „Könnnyű ott a pressió, hol az embereket agyon ütöttek, ha éppen a szükség úgy hozza magával.“

Az „Igazmondó“ idei 4 ik számából csak következő mondatait idézem:

„Majd lesz alkalom annak elmondására is, hogy a székelység közhelyeit, erdőit, lustralis helyeit s. a. t. kik foglalták el, s kik nyelnek el minden forrást, mi a székelység sorsának emelésére volna hivatva, s kik nyuzzák a székelység népet?“

„Hát tovább is türelmes birka és meglapuló szolgálgye-e a székelység? Hát ezután is csak annyit érjen-e a szava mint a régi kétgarasos? Hát tovább is más bitorolja-e azon jogot és hatalmat mely a jóézésüket illeti; Hát nekünk csak panasz legyen-e mindig osztályrésünk?“

„Nem, minket nem zsákmányolnak ki tovább! Mióta élünk mindig csaltak. — Ideje hogy vége szakadjon.“

„Tudtára adom majd a nyilvánosság útján, hogy mikor megyek le és hol tartunk gyűléseket?“

A „Hon“ 9-ik számában így irt: „Most megtanulhattatok ezekből, hogy a hol teherről, csatáról van szó, ott azt kiáltják „előre székelység“ hol pedig a közpályán tértnyitásról van szó, ott azt mondják „hátra székelység.“ Tudtok habozni továbbá? van-e még okotok kétkedni? Nem látjátok a czélokat, nem az eszközöket?“

Még több ily osztálygyűlésre igazgató mondatait idézhetném különböző lapokban megjelent czikkeiből, de: sapienti satis.

Utál Bakcsi ur engemet, hogy azon jobboldali urtól kívül ő (saját szavai szerint) a főjegyzőségre alkoduzott szerzeszek magannak eljárása felől meggyőződést, — én azonban arra nem vagyok kíváncsi, de azon bellért nem is ösmerem.

Háromszéki.

Háromszék-felvidék, 1872. febr. végén.

Folyó hó 12-én Sepsi-Szent Györgyön, Háromszék felvidéki inségeseinek segélyezésére egy táncvizgalom rendeztetett. Ezt óriási betűkben hirdette a bál meghívó. — Mi felvidékiek, a czél fontosságát tekintve, részint sze mélyesen ott voltunk a bálban, részint áldozat filléreinket beküldöttük a bált rendező bizottmányhoz. S most e nekünk felvidékieknek igen kedves lap 15-dik számában f. hó 22-éről, köztudomásra tétetik egy számla, melyszerint 250 ft. 13 kr. eltánczoltatott, s csakis 13 ft. 57 kr. maradt egybe tánczolva, nevezett inségesek felségelésére?!

Ugyan számoló Tihámér uram, most miután tánczestély, bévétel s így minden elpárolgott, méltóztassan megnevezni, hadd tudjuk, hogy melyek azon felvidéki inséges falvak, miket a hirhedett gazdaságosan megtakarított 13 ft. 57 kral segedelmezni kíván? méltóztassan öszintén nyilatkozni: szabad volt e, a Gr. K. D. féle 10 ft. 1. cs. aranyat, — a Gr. N. J. 20 frjtát, — Gr. K. J. 5 ft. — S. E. 1 darab m. aranyat, — T. cz. Fejér János 2 ft. — B. J. 2 ft — T. Gy. 1 ft. — és B. A. 1 frjtát, mint a belépti díjan felül, kizárólag az inségesek számára jószívilag adományozott összegeket elkölteni.

S ha mégis megtörtént, méltóztassan nemes székünk igazgató alispánjának, a segélyzendők közti kiosztás végett átadott 13 ft. 57 kr., ezennel vissza kérni s rajta elegendő hamvat vásárolni, melylyel világhírű áldozattételük méltó jutalmául, a közre működőknek, inséges székely testvérek javára oly sokat izzadó hálántékaikat bünbánást gerjesztőleg a magyar aranyat adta pap meghintse.

Nem az a kérdés számoló uram, hogy kik emelték a tánczestélyt, huszár-e vagy baka, — magyar vagy német ruhában öltözködve voltak-e; hanem hogy a tánczestély által kitűzött czél eléretett, vagy bár megközelített-e?

Tihámér ur elég terjedelmesen leírta leált báljuk történelmét; de igen kurtán bevégezte annak sikerét, s ez a baj!

Minem folytán nem a testi irgalmasság törvényeire akarom figyelmeztetni számoló urat, azokat tudnia kell; hanem egy esetre, mely Nagy Sándor és bölc Perillus közt történt ekképen: — utolsó, leánya férjhez adhatására némi segedelmet kért elsőől, ki haladéktalanul 50 talentomat adatott kérelmező rendelkezésére. — Ez tulságosan soknak tartván az 50 talentomat mondá: én 10zel is megelégszem, mire megint Nagy Sándor így nyilatkozott: néked tudós férfi, szükségeidhez képest elegendő volna 10 talentom is; de nekem rangomhoz képest nem elég csak annyit adnom!

Háromszék törvényhatósága tisztviselői rangjához képest, bizony keserű kicsiny összeg, a felvidéki inségesek segélyezésére 13. szerencsétlen számu forint és 57 kr, mely szám megint a patensek korára fájdalmasan emlékeztet...

Isten minket felvidékieket óvjon meg ily zsiros segedelmezéstől!!!

Felvidéki.

T a n ü g y.

A sepsi általános néptanítóegylet Sepsi-Szt.-Györgyön folyó évi febr. hó 26-ikán tartá évnegyedes gyűlését.

Elnök t. V. S. i. t. rövid, de kifejező meleg szavakban üdvözlőlven a népnevelés szép számmal megjelent bajnokait, isten segítségül hívásával a gyűlést megnyitottanak nyilvánította.

Mint minden ilyes alkalommal szokás, úgy itt is a mult ülésről vezetett jegyzőkönyv felolvasása vétetett először elé. Ezután sorrendben az alapszabály pontonkénti megvitatása következett, mely az értekezések idejéből véghetetlen sokat elrabolt; de hiában, mert ez kiindulási pont lévén, nem minden igaz ok nélkül kívánta áldozatát abból mi legdrágább. Végül a szabályok tisztázásával, mint szintén ennek a

nagyméltóságú vallás- és közoktatási magy. kir. ministeriumhoz megerősítés végett leendő felterjesztésével az egyesület tisztikara bizatván meg, csak ezután jöhetett az értekezések sorrendje.

Első tárgy volt a földrajz.

Ebből Banedek Samu, sepsi-szent-györgyi községi tanító a beszéd- és értelemgyakorlatokból vette fel értekezése fonalát, s tekintettel az elemi népiskolai növendékek három első korosztályára, fokozatos tanmenet ügyes alkalmazásában miután a lakhelyismeretet mint a földrajz bevezetését teljesen kimerítette: tautói szakavalóságának fényes tanujelét adva, különben elég hosszura nyult értekezését a gyűlés méltánylása kisérétében fejezte be.

Ezen kívül még két-három tárgyból kell vala értekezést tartani, de minthogy az idő jó tova haladt, további értekezések közelebbi gyűlésre halasztattak.

Az indítványok során még két dolog került szőnyegre, melyeket rövid tudósításomban figyelmen kívül nem lehet hagyni.

E két dolog két egymásutáni indítvány; melyek közül első az: hogy a magas kormány által adott mér- és természetani eszközökkel az ezutáni gyűléseken kísérletek tétessenek, hogy így a tanszerek használata módját az általános tautóikkal megismertette, ekkép az, az ifju nemzedék nevelése körül mielőbb öltözkévé vállják.

A második indítvány pedig az vala, hogy ha már magában a sepsi-széki tanítóegylet alakulása a nevelésügy érdekében egy kis életjel, lépés a czél felé, akkor bizonyára hatványozva lennének ezen életjelek, ha egy „Háromszéki általános néptanító egylet“ alakulva az apróbb körök, érdekelt ügybarátok első alkalommal is ez által igyekeznének a nagy horderejű és korszerű eszmének híu kifejezését megadni; mert csak így remélhetni, hogy mintegy szerves egészben az erő egyesülése, úgy annak nagyfontosságú czéljában ohajtott erőt és életet fogna ez kölesönözni.

Mindkét indítvány helyesléssel fogadtatott és a közelebbi gyűlés tárgysorozatába felveendők lesznek.

Méltó, hogy orbai, kézdi, és erdővidéki ügybarátaink is utóbbi indítványt maguk között érleljék és a „háromszéki általános néptanítóegylet“ kitüzendő lobogója alá sorakozni annyival inkább igyekezzenek: mert az erő forgalása megsemmisülés.

Sepsi Szent-Györgyön febr. hó 29-ikén 1872.

Molnár Sándor.

(A bodzai magy. kir. vesztegintézet) igazgatója, Szarka Elek, értesíti a törvényhatóságokat, miszerint Bodza községében a szarvasmarhák között a járványos szájs- és lábfájás betegség kiütött, — úgy szintén Pürkerez és Zajzon községében is uralkodni kezd efféle betegség a szarvasmarhák közt.

Bodza 1872. marczius 1. én.

Szarka Elek,
igazgató.

V e g y e s.

(Zeneestély.) E hó 2-ikán adott jótékony czélú zeneestélyen arról győződünk meg, hogy Karneval népe a böjti parancsoknak feltétlenül emgedelmeskedik. Mert tekintve a czélt: szegény övzegek segélyezését, nagyon kevés részvétet tanusított.

Reméljük, hogy a részvétlenség a közelebből — mint értesültünk szombatn — tartandó dal-estély foglalására történt.

(Betörés.) Ha egy nem járnánk, mint a mult évben, hogy a betörési kísérletek megemlítéseért a rendőrség haragját magunkra vonjuk: felemlítjük a Papp Istvánnál tegnap éjjel történt betörést. Mint értesültünk nagyobb mennyiségű áruczikket raboltak el; tehát az erélyes vizsgálatot ha egyéb nem is, legalább az áruczikk megérdemlik. — Hogy éppen a legnyitabb helyen — a redout alatt — történik betörés, annak a rendőrség természetesen nem oka.

(Szökőévi bálók Amerikában.) Február 29-ike Amerikában az ugynevezett felfordult világé. Ilyenkor a nők „szökőévi bálók“ szoktak rendezni, melyekben az a szokás, hogy a nők kéri a tánczot. Ha a vacsora ideje közeledik a férfinak esöndesen le kell ülni s bevárni, míg valamely nő könyörül rajta s asztalhoz visszi.

(Egy ló egy szakállért.) A „Debreczen“ írja, hogy Debreczenben közelebből egy ács legény valamelyik korcsmában iddogálván, több ismerőse és egy lókupez társaságában, beszédközben a bortól szintén nekihevült lókupez 50 frttal kínálta meg, ha szakállát és bajszát le hagyja égetni. Az ács azonban keveselte a díjt, hanem a korcsmaajtó elé kötött és az nap a vásáron 80 frtos hátas lóért késznek nyilatkozott a műtetre ráállni. Az alku írásba tétetett, s a lókupez a gyertya lángjával sorra lepörzsölé a mesterlegény szakállát és bajszát. Az így irgalmatlanul

megborotvált egyén a műtét befejezése után lóra pattant és haza vágatott — borogatást használni.

(A **Vezuv.**) Palmieri tanártól a nápolyi lapok következő közleményét tesszük közzé a Vezuv jelenlegi kitérőseiről: A Vezuv szakadatlanul és két nyíláson hány tüzet és lángot, ugyanis az 1871, január 13-kai kúp, mely múlt évi nov. óta tétlen volt, f. évi január eleje óta kismértben megint megkezdte tevékenységét, továbbá egy 1871. évi oct. hóban ugyszólván a fűtőbőr szélén keletkezett kis tölesér szintén új életet mutat. A hegy tevékenysége egyébiránt időről-időre hallatszól földalatti zöreire, helylyel közel kivett hamufelhőre és némelykor 50 meternyi magasságig vetett lava menyiségekre szorotkozik. A két nyílás között sok füstfelleg, de csak ritkán, sublimatió mutatkozik. Bőjt ideje van, a melyben különösen számos idegen látogatja a Vezuot, és a kis kitérés egészen alkalmas a kíváncsiságot kielégíteni. Az observatoriumtól a kup aljáig kényelmes lovagló ösvény vezet, sőt a ki minden fáradas nélkül föl akar jutni, az observatoriumig kocsin mehet, és innen a kilométer hosszú ösvényen lóháton vagy hordszékekben juthat föl a kupig.

(**József Tóherczeg**) nemcsak a kőmives és asztalos mesterséget tudja, hanem az esztergyósságot is igen ügyesen megtanulta, s mint a F. L. mondja, diszes faműveket készül csinálni Deák Ferencz számára, ki maga is szépen farag és esztergyólyoz.

(**Párisban**) m. hó 24-ke az 1848-ki köztársaság kiáltásának ünnepe esőndben, zajosabb tüntetések nélkül folyt le. De a franciaia kormány a szokásos elővigyázati intézkedésekről még sem feledkezett meg, kettős őrséget, őzpontosított őrség és számos rendőr járt kelt az utcákon. Ez utóbbiak különösen a Bastille terén a juliusi szobor körül rajzoltak, hol egyesek a kíváncsiak élénk csoportjai közt koszorúkról sem feledkezének meg.

(**Népiskolai alapítvány.**) Az erdélyi r. kath. püspök az „Egyh. és isk. hetilap“ értesítése szerint a vajda-hunyadi r. kath. népiskola javára az egyházközség pénztárába 200 frt. alapítványt tett le, és az uradalmi pénztárból 50 frttal segélyzendő tanítók közé a sepsi-szent-györgyi kántortanítót is felvette.

(**Kereskedelmi szerződés Franciaországgal.**) A franciaia törvényhozó testület által életbeléptetett új vám politika nyomán a franciaia kormány az osztrák-magyar monarchiát is megkereste a tariffa megváltoztatása céljából. E megkeresés szerint bizonyos vámtételeket felebb kellene emelni. Az erre vonatkozó javaslatokat tárgyalás alá vették az osztrák iparkamarák. A triesti febr. 23-ikán tárgyalta azokat, a midőn is abban történt megállapodás, hogy a franciaia kormány szándokai egyszerűen vrsszautasították.

(**Statistika a német hadsereg 1870—71-ik állapotról.**) A német hadügyminiszterium igen tüzetes statistikai kimutatásokat tett közzé a német hadsereg nagyságát illetőleg a háboru kezdetén, s annak különféle időszakaiiban. E kimutatásokból kitétnik, hogy a német hadsereg létszáma egyszer sem érte el az egy milliót, s hogy a rendes állapoton felüli erő mindig 110—150.000 katonára közt ingadozott. A háboru kezdetén a tényleges hadsereg 450.000 emberből állt. E számot csak augusztus 22-én növelték 112 ezerrel. Akkor maradt Németországban egy netalán támadás visszaverésére 400 ezer katonára. E számot

rint tehát a háboru elején a német hadsereg 562.000 katonából állt. Sedan és Noiseville után a veszteséget már 71.436 emberre tették. Páris ostromlását 122.661 gyalog és 24.324 lovasval kezdték meg: összesen 146.986 emberrel és 622 ágyuval. Október 21-én az ostromló hadsereget új szakaszokkal gyarapították, úgy hogy 202.030 gyalog és 33.794 lovasból összesen 235.824 katonából állott, mely számot soha sem haladta túl. 1871. marczius 1-jén a német hadsereg 450.075 gyalog és 57.515 lovas fűből állt 1662 ágyuval. Ezekhez számítandó még 119.800 gyalog és 5856 lovas mint elfoglaló csapatok aránylag nagy túzérsséggel.

(**Mammuth Bécsben.**) Az osztrák főváros közelében, az északnyugati vaspálya birtokában levő kerületen, a természet tudósokra, s az egész művelt világra nézve, rendkívüli érdekű csouvázat ásnak ki. A csontváz, az ő állatok legnagyobbjává: a mamuthé. Az ásítás a legnagyobb gondal és figyelemmel történik. A csontváz legnagyobb része még a föld alatt van, s körülbelül csak nyolcz nap múlva kerül felszínre. Ugyanott óriási őslafant agyarakat találtak.

(**Magyar dajka-képezde**) felállítását határozta el Pesten a Fröbel-féle nőgyűlet, oly czéllal, hogy a szegényebb sorsú családok nő-gyermekei, kik életpályájukat a gazdagabb családoknál mint gyermekdajkák akarják megkezdni, pályájukra ezen intézetben lehetőleg tisztán Fröbel elvei szerint kiképeztesse. A felállítandó dajka képezdeben minden növendék teljesen ingyen nyeri az oktatást. A felvételre megköveteltetik, hogy legalább 13 éves legyen, írni és olvasni tudjon s erkölcséről jó bizonyítványt mutasson fel.

(**Sorszhuzás.**) Az 1864-iki sorsjegyek huzása e hó 2-ikán történt meg Bécsben, a következő számokra estek nagyobb nyerők: 3742. sor. 89. sz. főnyeremény 3423. sor. 45. sz. 50.000 frt. 1614. sor. 30. sz. 15.000 frt. 2828. 35. sz. 1000 frt. A többi kihuzott sorozatok a következők: 413, 689, 1094, 3683.

(**Übrik Borbála**) a szerencsétlen krakkói apácza még folyvást tárgya a részvétnak és a legszélesebb körökből érdeklődnek iránta. Csak legutóbb is egy Mészáros Lajos nevű szegedi ember 20 drb. aranyat, szalonát és bort küldött számára a tébolydába, hol ápolják. Übrik Borbála különben szellemileg és testileg napról napra épül.

(**Hálaünnepély Londonban.**) Február 27-ikén az angol nemzet fényes ünnepet ült a walesi herczeg felgyógyulása alkalmából. Az angol lapok egyhangulag mondják, hogy Anglia fővárosa husz év óta nem látott ily napot. Az utcák soha sem látott fénynyel voltak diszítve, s a néptömeg talán még annál is nagyobb volt, mint a mely Alexandra hgnöt üdvözölte, midőn elhagyott szigethazáját ment meglátogatni. Reggeli hat óra óta robogtak a kocsik a szt. Pál egyházba, hol a walesi herczeg felgyógyulásáért-hálaisteniszteletet volt tartandó. A nép lelkesedése leirhatatlan volt. Az ünnepélyen ott volt a franciaia excsászari család is.

A hálaisteni tisztelet nagy nemzeti ünnepé lön, melyen a nemzet ragaszkodása királyi házához ismét fényesen manifesztálta magát.

(**A szláv congressus.**) A „Moszkov. Viedomostinak“ írják Prágából, hogy a szláv congressus eszméje a szláv

fajok kölcsönös antagonizmusa miatt még eddig nem vivot ki jelentékeny eredményt. A lengyelek, kivévón Smolkát, idegenkednek ezen eszmétől, a horvátoknak pedig nem tetszik az, hogy Belgrádot tüzték ki székhelyeül, s hogy a congressusban a szerbek is fognak résztvenni. A csehek azonban minden erejükkel oda fognak hatni, hogy az osztrák-szláv népek képviselői egybegyűljenek, s hogy egy közös programm alapján a magyarok és németek ellen egy közös szláv szövetség jöjjön létre.

Adakozások

Zajzoni Rab István siremlékére.

Több hazafiai érzelmű férfi összeállott, megkiserntendő, az egyetlen barczasági magyar költő Zajzoni Rab Istvánnak a brassói magyar luthernus sirkerben lévő sírhalmára a költő érdemeinek megfelelő emléksobrot állítani. — E czéllal aláírású leveket bocsátott ki, melynek eredménye a következők:

II.ik közlemény.*)

Jakab János, Türkös 1 frt. Borbély Márton, Türkös 1 frt. Névtelen, Türkös 1 frt. Péter József, Türkös 1 frt. Köpe Mor, Türkös 50 kr. Valaki, Türkös 30 kr. Valaki, Türkös 50 kr. Vataki, Türkös 30 kr. Bartha Zsigmond, Türkös 30 kr. Szász Benedek János, Türkös 30 kr. Molnár Victor, Hosszufalu 1 frt. Papp György János, Hosszufalu 50 kr. Vajda Lajos, Hosszufalu 1 frt. Köpe István, Hosszufalu 50 kr. Popovics Juonu, Hosszufalu 50 kr. Kanyó Zsigmond, Csernátfalú 1 frt. 5 kr. Gotsmán János, Csernátfalú 25 kr. Kapitán János, Csernátfalú 20 kr. Erdélyi Márton, Csernátfalú 15 kr. Szikszai János, Csernátfalú 20 kr. Erdélyi János, Csernátfalú 15 kr. Trauschenfels Enil, Pest 15 frt. Geduly Lajos superintendens, Pest 1 frt. Jankovics Miklós, Pest 1 frt. Perényi Zsigmond, Pest 1 frt. Nedeczki István, Pest 1 frt. Daniel Ernő, Pest 1 frt. Botehanuri László, Pest 1 frt. Harkányi Károly, Pest 1 frt. Hrabier Mnno, Pest 1 frt. Dionis József, Pest 1 frt. Badvansky, Pest 1 frt. Tanuseri Sándor, Pest 1 frt. László Gyula, Pozson 5 frt. Müller József, Pozson 1 frt. Víz István, Pozson 50 kr. Palugyai, Pozson 3 frt. Scligmocher Ignác, Pozson 2 frt. Wimur József, Pozson 1 frt. Fischer Johann, Pozson 2 frt. Hofer Henrik, Pozson 3 frt. Munkor Henrik, Pozson 1 frt. Brennerberg Moricz, Pest 5 frt. Benedikty Albert, Pest 1 frt. Báró Perényi Zsigmond, Pest 1 frt. Papp Lajos, Pest 1 frt. Zeyk Károly, Pest 2 frt. Bömches Gyula, Pest 2 frt. Báró Bánfy János, Pest 1 frt. Rimavcey Ferencz, Pest 1 frt. Kendeffy Árpád, Pest 1 frt. Bömches Frigyes, Pest 2 frt. Borecs Mihály Bácsfalu pap, 2 frt. Korodi Pál, nyugalmazott lelkész 1 frt. — Összesen 76 frt. 20 kr. o. é.

*) Az első közleményt múlt év augusztus 1-én adta a „Nemere.“ Az akkori kimutatás szerint begyűlt 76 fr. 63 kr.

A szokott nyilvános közlés mellett szerkesztőségünk a fennírt czélokra bármily csekély adakozást egész készséggel elfogad.

Bécsi tőzsde és pénzek Brassóban marczius 5.

	Pénz.
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	72 35
„ „ „ papirban	68 40
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	104 50
Nemzeti bank részvény	847 —
Hitelintézeti „	349 —
London	112 —
Ezüst	110 50
Napoleon'or	8 91
cs. k. arany	5 33
Lira	10 30
Magyar földtcherm.	81 —
Bánáti	78 25
Erdélyi	77 59
Porosz tallér	1 67 1/2
Ikosár	1 65
Rubel	1 68

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferencz.

Végeladás

szabad kézből, 25%-al alább mint a vételár. Egy singeskereskedéshez tartozó mindennemű czikkeket tetemesen le szállított árban fognak eladni alólírott által Sepsi-Szent-Györgyön.

A nagy érdemű közönség szives megkeresésébe ajánlja árucikkeit Sepsi-Szent-Györgyön

Weinberger S,
kereskedő

40 3—3

Nagy választék.

Allólrtnál minden nagyságu **koporsók**, a legdiszesebbtől a legegyszerűbbig; mindennemű **halotti öltözetek**, **halotti ágy-készletek**: párnák, lepedők, szemfüdelek és minden halotti diszítésre szolgálható darabok: **virágok** — meszterkelt vagy természetes, — bokréta, koronák; ugyszintén sírok diszítésére szolgáló eszközök — a legjutányosabb áron találhatók.

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal és a lehető gyorsasággal eszközölhetők.

Brassó, 1872. Február — hó.

Járossy József,
nagyutsza 519 szám.